

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 30.1.2007
KOM(2007) 34 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

**o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde
o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02**

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

ZPRÁVA KOMISE RADĚ

o vyhodnocení pokroku, o kterém Komisi a Radu informovala Itálie, pokud jde o vymáhání doplňkové dávky splatné producenty mléka za období 1995/96 až 2001/02

(podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES)

Tato hodnotící zpráva je vypracována Komisí podle článku 3 rozhodnutí Rady 2003/530/ES ze dne 16. července 2003 o slučitelnosti podpory, kterou má Italská republika v úmyslu poskytnout svým producentům mléka, se společným trhem¹.

Podpora spočívá v platbách částek splatných producenty mléka v podobě doplňkové dávky za mléko za období 1995/96 až 2001/02, které provádí Italská republika ve prospěch Společenství, přičemž uvedeným producentům umožňuje, aby svůj dluh spláceli formou odložené bezúročné platby po dobu několika let. Podle čl. 1 uvedeného rozhodnutí je taková podpora výjimečně považována za slučitelnou se společným trhem pod podmínkou, že:

- producenti splácí částky v plné výši formou rovnoměrných ročních splátek a
- doba splácení nepřesahuje 14 let, počínaje 1. lednem 2004.

Podle čl. 2 rozhodnutí se podpora uděluje pod podmínkou, že Itálie ohlásí celkovou výši doplňkové dávky za dotčená období EZOZF a odečte zůstatkový dluh v podobě tří rovnoměrných ročních splátek od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, listopad 2004 a listopad 2005.

Itálie řádně oznámila celkovou částku doplňkové dávky za dotčená období formou dopisu ze dne 26. srpna 2003.

Zbývajícím dluh byl řádně odečten od výdajů financovaných EZOZF za listopad 2003, 2004 a 2005.

Podle čl. 3 rozhodnutí podávají příslušné italské orgány Radě a Komisi každoročně zprávu o pokroku, kterého dosáhly při vymáhání částky splatné producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02.

Dopisem ministra zemědělství ze dne 3. října 2005 předložily italské orgány v rámci uvedeného ustanovení zprávu Radě a Komisi týkající se splátky za rok 2004. Tato zpráva neobsahovala dostatečně aktualizované údaje na to, aby Komise mohla provést hodnocení s ohledem na kontrolu a zejména na návazné sledování případů, ve kterých nebyla dodržena platební lhůta. Zpráva obsahující požadované aktualizované údaje o splátce za rok 2004 a týkající se splátky za rok 2005 byla předložena formou dopisu ministra zemědělství ze dne 5. října 2006.

¹ Úř. věst. L 184, 23.7.2003, s. 15.

PLATBA DÁVKY FORMOU SPLÁTEK

Z celkového počtu 25 000 producentů dlužných dávku za sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady, kteří však obdrželi od vnitrostátních soudů příkaz o pozastavení plateb až do té doby, než budou vynesena konečná rozhodnutí, se přibližně 15 200 rozhodlo splácet dávku formou splátek. Skutečnost, že si zvolili možnost splácet dávku formou splátek, znamenala, že ustoupí od dosud nerozhodnutých soudních sporů. Neprovedení jakékoliv roční splátky bude mít navíc za následek vyloučení z režimu a producentům bude následně zabavena celková splatná částka včetně nahromaděného úroku.

15 200 zúčastněných producentů dlužilo částku ve výši přibližně 345 milionů EUR, což představuje zhruba třetinu celkové dlužné částky dávky ze strany producentů. Z toho vyplývá, že vyšší počet producentů, na něž připadá nižší jednotlivé překročení dodávek, se rozhodl přistoupit na režim. Na druhé straně producenti s výraznějším jednotlivým překročením dodávek (10 000 producentů, kteří dluží přibližně 695 milionů EUR na dávce splatné za sedmileté období) raději zvolili možnost vést spor u italských soudů.

Z přehledu plateb splatných v rámci 14 ročních splátek podle přílohy 3 zprávy italských orgánů je patrné, že z celkového počtu zúčastněných producentů se přibližně 2 280 rozhodlo splatit celkovou dlužnou částku dávky formou jedné splátky, čímž celková částka první splátky přesahuje druhou splátku o přibližně 3 miliony EUR.

Včasná platba první a druhé splátky byla zaznamenána u 99,6 % , resp. 97,9 % splatných částek, což představuje přibližně 53,5 milionů EUR. Na základě zkušeností s první splátkou lze očekávat, že konečný procentuální podíl plateb druhé splátky bude po provedení ověřovacích kontrol vyšší, než se v současnosti uvádí.

Ačkoliv uvedené číselné údaje naznačují, že zúčastnění producenti mají všeobecně zájem na tom, aby splnili své závazky, Komise se domnívá, že návazné sledování případů, ve kterých nebyla platba zaznamenána v časové lhůtě, je prvořadým náznakem míry závazku orgánů zajistit správné sledování podmínek režimu a v konečném důsledku výběr plné výše splatné dávky. Poměrně nízký počet nezaznamenaných plateb by měl dále přispět k rychlému vypracování závěru kontrol a případně zahájení procesu zabavení dávek.

Komise není v tomto ohledu zcela spokojena se skutečností, že výsledky šetření provedených odpovědnými regionálními orgány s ohledem na ověření stavu plateb první splátky, která měla být splacena do 31. prosince 2004, nebyly zatím nahlášeny ve 32 z celkového počtu 269 případů. K dispozici nejsou informace o přesné závěrečné fázi šetření v oblasti ověření stavu platby ve zbývajících případech druhé splátky.

DÁVKA SPLATNÁ ZA OBDOBÍ 1995/96 AŽ 2001/02, KTERÁ NENÍ ZAČLENĚNA DO REŽIMU PLATEB FORMOU SPLÁTEK A JE STÁLE PŘEDMĚTEM SPORU U ITALSKÝCH SOUDŮ

Byl učiněn odkaz na poměrně nízký stupeň rozšíření platby dávek formou splátek s ohledem na výši splacených dávek. To znamená, že překážka pro okamžité vymáhání v podobě pozastavení platebních příkazů vydaných italskými soudy až do doby, než bude vynesen závěrečný rozsudek, přetrvávala pro přibližně 10 000 producentů, kterým byl vystaven účet za dávky v řádu 695 milionů EUR a kteří se rozhodli pokračovat v soudním sporu.

Protože na producenty, kteří se rozhodli pro režim splátek, připadlo více než 37 000 účtovaných dávek², jež byly předmětem soudních sporů po různě dlouhá období, je objem sporů, od nichž bylo upuštěno, značný. Očekává se, že tato skutečnost přispěje k rychlejšímu projednání zbývajících sporů soudy.

K upuštění od soudních sporů jako předpokladu pro účast v režimu splátek došlo v roce 2004. Příloha 18 druhé zprávy naznačuje, že v průběhu roku 2005 byly vyneseny rozsudky ve prospěch správy s ohledem na napadené dávky v řádu 191 milionů EUR. To je v protikladu s rozsudky či prozatímními pozastaveními ve prospěch producentů v řádu 37 milionů EUR. Tyto rozsudky se týkají do velké míry období dávek pozdějších než sedm období, na která se vztahuje rozhodnutí Rady.

Komise očekává, že budoucí zprávy se budou zabývat konkrétně soudními spory, jež se vztahují na sedm dotčených období, a že poskytnou podrobné údaje o platbách ze strany producentů, jejichž spory nebyly úspěšné. Bez takových údajů nemůže Komise správně sledovat pokrok při vymáhání té části dávek, která nebyla začleněna do režimu plateb formou splátek.

RŮZNÉ

Zprávy poukazují na další prvky, které se až tak netýkají pokroku při vymáhání dávek za období, na něž se vztahuje směrnice Rady, ale jsou uváděny jako náznaky všeobecně zdokonaleného systému. Je učiněn zejména odkaz na radikální snížení počtu producentů, kteří vykazují nadbytečnou výrobu, z přibližně 12 000 případů v roce 2002/03 na 920 (z celkového počtu zhruba 48 000 producentů) v roce 2005/06. Tomuto kladnému vývoji kontrastuje chybějící trvalé snížení výroby, která se po období určitého poklesu zvýšila v roce 2005/06 o 230 000 tun v porovnání s rokem 2004/05.

Komise zaznamenala význam právních předpisů zavedených 25. června 2005, které počínaje tímto datem vymezují soudní spory ve věci dodatečné dávky do oblasti pravomoci správních soudů. Podle informací, které Komisi poskytly italské orgány, byla řada prozatímních příkazů k odročení v minulosti vydána občanskými soudy či smírčími soudci. Proto je výrazně snížený počet soudních sporů – zejména v důsledku snížení počtu producentů dlužících dávky – projednáván výlučně správními soudy, čímž je zajištěno, že správa se podílí na každém případě.

ZÁVĚR

Komise se domnívá, že pokrok, který učinily italské orgány při vymáhání částek splatných producenty v podobě doplňkové dávky za období 1995/96 až 2001/02, je důkazem přiměřeného řízení režimu plateb formou splátek pod podmínkou, že všechny ověřovací kontroly případů neplacení jsou provedeny regionálními orgány s požadovanou pečlivostí. Komise upozorňuje, že vývoj soudních sporů projednávaných za období 1995/96 až 2001/02 a výkon konečných rozsudků potvrzujících splatné dávky by měl být zdokumentován v budoucích výročních zprávách.

² Informace poskytly nezávisle italské orgány.